

РЕШЕНИЕ

№ 5180

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4269** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния представител юрк. Я. срещу решение от 15.03.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по нахд № 20916/2012 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № К-[ЕГН] от 08.10.2012 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите /К./, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв., на основание чл. 24, ал. 2 от Закона за електронната търговия (ЗЕТ), за нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение в нарушение на закона. Оспорен е изводът на районния съд, че констатираното нарушение на осъществява състав на нарушение по чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ. Иска се от съда да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство, чрез пълномощника адв. А., изразява становище по неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е приел за установена фактическата обстановка, така както е възприета с АУАН. С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установено, че на 06.06.2012 г. било изпратено едно непоискано търговско съобщение на електронен адрес [\[електронна поща\]](#) от електронен адрес [\[електронна поща\]](#). При извършена проверка в интернет регистъра на домейна rabotilnica.bg било констатирано, че съдържа данни и адрес на Работилница.БГ.

Обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон.

СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че [фирма] е изпратило непоискано търговско съобщение на ЮЛ, което е било регистрирано в електронния регистър на К. по чл. 6, ал. 2 ЗЕТ. Незаконосъобразен е изводът на въззивния съд, според който дружеството не е извършило нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ, тъй като изпратеното съобщение е едно на брой. Разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ установява забрана за изпращане на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по ал. 2. Действително, законодателят е употребил израза в множествено число - „непоискани търговски съобщения”. Тази техника е използвана и по отношение на израза „електронни адреси”. Употребата на множествено число в правната норма не обосновава извод, че изпратените непоискани съобщения следва да са повече от едно и съответно да бъдат изпратени на повече от един електронен адрес. Волята на законодателя е ясно изразена – забранява се изпращането на непоискани търговски съобщения, независимо от техния брой. Тълкуването на правната норма, дадено от районния съд означава, че изпратени непоискани търговски съобщения (независимо от техния брой) само на един електронен адрес не съставлява нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ. Което явно противоречи на съдържанието на чл. 6 ЗЕТ и на целта на закона.

Въз основа на приетите от въззивния съд писмени и гласни доказателства, настоящата инстанция приема, че [фирма] е осъществило състава на нарушението по чл. 6, ал. 3 ЗЕТ, като е изпратил непоискано търговско съобщение на ЮЛ, което е било регистрирано в електронния регистър на К. по чл. 6, ал. 2 ЗЕТ.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка за съответствие с материалния закон съдът констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде отменено, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 15.03.2013 г., постановено от Софийския районен съд,

Наказателно отделение, 19 състав по нахд № 20916/2012 г..

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № К-[ЕГН] от 08.10.2012 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 500 /петстотин/ лв., на основание чл. 24, ал. 2 от Закона за електронната търговия (ЗЕТ), за нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.